

CRITICA CINE

Marcel·lí Borrell

Ni cel ni terra, els llimbs

La història: Pennsylvania, 1973. Susie, de 14 anys, filla gran dels Salmon, és assassinada per un veí, però Susie vaga insatisfeta entre el cel i la terra, perquè no vol deixar aquells que estima i que no superen el trauma de la seva pèrdua.

La pel·lícula: Quan el cinema nord-americà es posa espiritual, fa allò de qui assenyala la lluna amb el dit i es queda mirant... el dit. Steven Spielberg és un bon exponent d'espiritualitat ianqui. Amb *E.T.* i *La lista de Schindler* va fer-nos tocar el cel de les llàgrimes a bots i barrals. És una de les formes amb que es manifesta l'anti-intel·lectualisme dels nord-americans, llevat de la Lisa Simpson (filla cacúmen de l'Homer i la Marge)... Amb la complicitat de Peter Jackson (Nova Zelanda, 1961) Spielberg produeix *The Lovely Bones*, que en català vindria a ser *Els estimats ossos*. Jackson navega entre aigües: tan aviat som en els aquosos pantans del melodrama familiar, com saltem al *psychotriller* d'assassí en sèrie o ens plantem dins la comèdia es-

bojarrada amb iaia alcohòlica. Tres en un? Quatre. El film s'aixopluga sota l'ombrel·la del *fantàstic*, secció "el cel pot esperar". Per tant, la història de la pobra Susie es queda en els llimbs de les bones (d'ossos!) intencions. I si bé Jackson s'ha aprimat físicament (apareix en pantalla més esvelt però amb el jersei de sempre), continua exhibint un barroquisme visual digne de decorar les properes mones de pasqua. Excessiu com quan jugava a senyor dels anells, però amb el handicap de contar un conte que no supera l'hibridisme de tocar moltes tecles i enganxar-se els dits. La jove Saoirse Ronan és una Susie més angelical que a *Expiación*. Rachel Weisz, Mark Wahlberg, Susan Sarandon compleixen, però és Stanley Tucci qui s'endu la palma en el veí psicòpata.

La imatge: La caixa de cabals rodolant pel forat de la sima, enfonsant-se en el fang.

La frase: "A què esperes, ara ets lliure!", etziba la companya a Susie. Val a dir que les dues són a la llinda del cel, a punt d'entrar-hi. Conclusió: només al cel hom pot ser lliure. Tatxin!

La recomanació: Els fans del Jackson senyor dels anells, s'ho haurien de pensar dues vegades, la resta depèn les ganes que tinguin de sentir-se agombolats.

The lovely bones

Director: Peter Jackson.

Intèrprets: Saoirse Ronan,
Mark Wahlberg, Rachel Weisz,
Stanley Tucci. EUA-Nova
Zelanda-Gran Bretanya, 2009.
138'. JCA Alpicat, Lauren.